

## Pentru libertate

George Coșbuc

---

Plângem, da, că prea ne doare!  
Nu pe noi! Crescuți în chin  
Ne-amintim de-un timp cu soare  
Și-l cunoaștem cel puțin!  
Plângem pe copii, sărmanii,  
Că-ntr-al temniței mormânt  
Își încep în noapte anii,  
Neștiind ce-i soare sfânt.  
Plângem, da, și strâns ne strângem  
Lâng-olaltă, câți suntem,  
Dar să știți că nu ne plângem  
Ca nebunii cari se tem.

Robi, meniți prin jocul sorții,  
Noi ai chinului am fost,  
Însă nu, și nu, ai morții!  
Nu cătăm noi adăpost  
Nici în milă, nici în rugă;  
Asta cear-o de la voi  
Cel ursit să fie slugă  
Dar n-o cereți de la noi!  
Vom răbda, privind în fața  
Orișicui, și-a orice chin,  
Că noi știm că-i multă viață  
Și în noi, și-n cei ce vin.

Blestemați pieri-vor regii  
Cari s-abat din drumul drept  
Ne-ați adus stricarea legii  
Și ne stați cu mâna-n piept.  
O, și-n loc s-aveți rușine,  
Vă mândriți cu ce-ați adus:  
Dar puterea, știți voi bine,  
Nu vi-a dat-o Cel-de-sus,  
Nici Eternul Domn! Vi-e dată  
De-un vremelnice din Infern!  
Deci vi-e binecuvântată  
Și la voi va fi-n etern!

Lumile-au văzut mirate  
Cât de mult iubirăți voi  
Șuierul de bici ce bate  
Fără de milă oameni goi!

Dar și pentru noi rămâne  
Timp ah, cine poate ști!  
Șuierul acesta mâine  
Cânt al lui Tirteu va fi!  
Iar din lanțul ce-azi ne strânge  
Pot să iasă spade, și pot  
Spadele să vadă sânge,  
Nu de-al nostru însă tot!

Și sfârșitul tău veni-va  
Azi ori mâine, ori mai apoi!  
Și-o să poți tu sta-mpotriva  
Poate-a celor mai vreo doi,  
Dar mai tari prin răzbunare  
Și prin ura lor turbați?  
O să fii destul de tare,  
Tot potopul să-l abați?  
Eu nu chem această vreme,  
Dar tiranul braț al tău  
Face totul ca s-o cheme,  
Rău îngrămădind pe rău.